

เรียน ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

ตามที่ หัวหน้าส่วนส่งเสริมวิชาการ และ นางสาวกิ่งทอง ยงยุทธมีชัย ได้รับมอบหมายให้เข้าร่วมประชุมสัมมนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้เรื่อง “การประกันคุณภาพหลักสูตร” และเข้าร่วมประชุมคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ทอมก ครั้งที่ 3/2556 ในวันที่ 30 สิงหาคม 2556 ณ มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา จ.สงขลา โดยประธานที่ประชุมฯ คือ ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายประกันคุณภาพ (ดร.นันทน์ ถาวรังกูร) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี (มจธ.) นั้น ขอแจ้งเรื่องจากที่ประชุมให้ท่านทราบ ดังนี้

ก. สรุปรายงานการประชุมคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ทอมก

1. ตามที่คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ทอมก ในการประชุมครั้งที่ 2/2556 เมื่อวันที่ 31 พฤษภาคม 2556 ณ มหาวิทยาลัยมหิดล จ.นครปฐม ได้เห็นชอบในหลักการในเรื่องความร่วมมือการจัดทำข้อมูลเพื่อวัดเปรียบเทียบสมรรถนะ (benchmark) ระหว่างสถาบัน และขอให้แต่ละมหาวิทยาลัยไปศึกษาข้อมูลที่เหมาะสมนำมาเปรียบเทียบระหว่างสถาบัน พร้อมศึกษาเกณฑ์การพัฒนาคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ (EdPEX) เพื่อพิจารณาว่ามีข้อมูลใดตามเกณฑ์ที่ควรนำมาเปรียบเทียบ โดยการเทียบเคียงเชิงผลลัพธ์ เพื่อทราบสถานะของผลการดำเนินงานของสถาบันตนเองเทียบกับสถาบันอื่นในด้านต่าง ๆ ซึ่งทาง มจธ. ยินดีให้ข้อมูลเพื่อเทียบเคียงทุกด้าน นั้น ที่ประชุมมีข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะว่าแต่ละมหาวิทยาลัยมีความแตกต่างกันในเรื่องธรรมชาติและความเก่าแก่ของแต่ละมหาวิทยาลัย และการ benchmark ขึ้นกับแต่ละมหาวิทยาลัยว่าต้องการเปรียบเทียบกับมหาวิทยาลัยใด ในเบื้องต้นอาจจะอยู่ในลักษณะการเก็บข้อมูลเปรียบเทียบกับสาขาวิชาหรือสำนักวิชาก่อน โดยระยะเริ่มต้นอาจเปรียบเทียบภายในกันเองก่อนในระดับสาขาวิชา เมื่อมีผู้สนใจเข้าร่วมมากขึ้น จึงค่อยทำข้อมูลอย่างเป็นระบบและขยายผลไปถึงระดับสำนักวิชาหรือระดับสถาบันต่อไป
2. ตามที่ สกอ. ได้กำหนดให้นำเกณฑ์การพัฒนาคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ (EdPEX) มาใช้เป็นระบบทางเลือกสำหรับมหาวิทยาลัยที่มีผลการประเมินอยู่ในเกณฑ์ดีมาก (คะแนนตั้งแต่ 4.51 ขึ้นไป) ตลอดจนมีความประสงค์ที่จะพัฒนาสถาบันมุ่งสู่ความเป็นเลิศ ในเบื้องต้น สกอ. กำหนดแนวทางให้สถาบันที่มีความประสงค์จะเข้าร่วมประเมินตามเกณฑ์ EdPEX ไม่ต้องจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ตามตัวบ่งชี้ สกอ. 23 ตัวบ่งชี้ ดำเนินการเพียงรวบรวม common data set ลงในระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา (CHE QA Online System) แต่ต้องเข้ารับการตรวจประเมินตามเกณฑ์ EdPEX และได้รับคะแนนตั้งแต่ 200 คะแนนขึ้นไป ตลอดจนต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและผ่านการประเมินตามเกณฑ์ EdPEX โดยได้รับคะแนนไม่ต่ำกว่า 300 คะแนน ภายใน 4 ปี หากไม่มีการพัฒนาต้องมาประเมินตามตัวบ่งชี้ สกอ. เหมือนเดิม ซึ่งได้นำเรื่องนี้เสนอต่อที่ประชุมอธิการบดีมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ (ทอมก) ในการประชุมครั้งที่ 4/2556 เมื่อวันที่ 26 กรกฎาคม 2556 ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ซึ่งที่ประชุม ทอมก ให้ความเห็นชอบว่า สกอ. ในฐานะหน่วยงานต้นสังกัดควรสนับสนุนและเตรียมความพร้อมเพื่อผลักดันให้สถาบันนำเกณฑ์ EdPEX ไปใช้พัฒนาสถาบันหรือสำนักวิชาให้เกิดคุณภาพอย่างแท้จริง และไม่ควรจำกัด

ให้การเข้าร่วมโครงการ EdPEX ทำได้เฉพาะสถาบันหรือสำนักวิชาที่ได้รับผลการประเมินคุณภาพภายในและภายนอกอยู่ในระดับดีมากเท่านั้น นอกจากนี้หากสถาบันหรือสำนักวิชาที่เข้าร่วมโครงการฯ สามารถแสดงให้เห็นการปรับปรุงกระบวนการทำงานและผลการดำเนินงานที่ชัดเจน โดยมีพัฒนาการจากคะแนนการประเมินตามเกณฑ์ EdPEX ที่เพิ่มขึ้นในแต่ละปี ควรให้สถาบันหรือสำนักวิชาอยู่ในโครงการฯ แทนการกำหนดให้สถาบันหรือสำนักวิชาต้องได้คะแนนประเมินตนเอง 300 คะแนน เมื่ออยู่ในโครงการฯ ครบ 4 ปี ทั้งนี้ ที่ประชุม ทอมก ขอให้คณะกรรมการประกันคุณภาพ ทอมก พิจารณาเพิ่มเติมเกี่ยวกับรูปแบบของคะแนนพัฒนาการที่มีความเหมาะสม พร้อมให้นำเสนอต่อที่ประชุม ทอมก ในการประชุมครั้งถัดไป ซึ่งที่ประชุมคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ทอมก มีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะดังนี้

- 1) กรณีสถาบันหรือสำนักวิชาที่ประสงค์จะเข้าร่วมโครงการฯ จะต้องมีความประเมินตนเองตามเกณฑ์ EdPEX ในระดับ 200 คะแนน และเมื่อสถาบันหรือสำนักวิชาที่ได้รับการคัดเลือกให้คงอยู่ในโครงการฯ เมื่อครบ 4 ปี จะต้องมีความประเมินตนเองตามเกณฑ์ EdPEX ในระดับ 300 คะแนนขึ้นไป สกอ. ไม่ควรกำหนดคะแนนที่สามารถเข้าร่วมและการคงอยู่ในโครงการฯ เนื่องจาก สกอ. ในฐานะหน่วยงานต้นสังกัดควรสนับสนุนและเตรียมความพร้อมเพื่อผลักดันให้สถาบันนำเกณฑ์ EdPEX ไปใช้พัฒนาสถาบันหรือคณะให้เกิดคุณภาพอย่างแท้จริง และการพิจารณาให้สถาบันหรือสำนักวิชาอยู่ในโครงการฯ ควรพิจารณาพัฒนาการจากคะแนนการประเมินตามเกณฑ์ EdPEX ที่เพิ่มขึ้นในแต่ละปี แทนการกำหนดต้องได้คะแนนประเมินตนเอง 300 คะแนน เนื่องจากข้อเสนอแนะที่จะปรับปรุงให้ทันในปีการศึกษาถัดไป บางครั้งไม่สามารถดำเนินการได้ทันเนื่องจากต้องใช้เวลาในการจัดทำแผน หรือการดำเนินการเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติกว่าจะได้ผลลัพธ์ต้องใช้เวลา
- 2) สกอ. ควรให้มหาวิทยาลัยที่มีความพร้อมหรือมีการเตรียมการ เช่น มีอาจารย์และบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจในระบบและเกณฑ์ EdPEX หรือเปิดให้มหาวิทยาลัยได้จัดทำคำรับรองการเข้าร่วมโครงการฯ กับ สกอ.
- 3) ขณะนี้มี 3 มหาวิทยาลัยที่ประกาศนโยบายชัดเจนว่าให้นำเกณฑ์ EdPEX ไปใช้ คือ มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ดังนั้น น่าจะเรียนรู้ประสบการณ์ของมหาวิทยาลัยที่นำเกณฑ์ดังกล่าวไปใช้

3. ด่วนในการประชุมกลุ่มเสวนา QA Forum ครั้งที่ 4/2556 เมื่อวันที่ 2 สิงหาคม 2556 ศาสตราจารย์ ดร.ชาลนรงค์ พรุ่งโรจน์ ผู้อำนวยการสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.) ได้ชี้แจงความคืบหน้าการพัฒนาตัวบ่งชี้สำหรับการประเมินคุณภาพภายนอก รอบ 4 โดย สมศ. จะเร่งดำเนินการจัดทำตัวบ่งชี้ สมศ. รอบ 4 ให้เสร็จและจะแจ้งให้สถาบันการศึกษาต่าง ๆ ทราบล่วงหน้าเป็นเวลา 1 ปี ก่อนการประเมิน รอบ 4 และ สมศ. จะประกาศตัวบ่งชี้ รอบ 4 ให้ทราบในงานประชุม/สัมมนาวิชาการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับนานาชาติ ระหว่างวันที่ 7-8 พฤศจิกายน 2556 ณ ศูนย์นิทรรศการและการประชุมไบเทค บางนา กรุงเทพฯ โดย สมศ. มีแนวโน้มที่จะนำผลการรับรอง (accreditation) ระดับสำนักวิชาหรือสถาบันจากหน่วยงานหรือองค์กรต่างประเทศที่มีมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับระดับนานาชาติ มาเป็นส่วนหนึ่งในการรับรองคุณภาพภายนอก รอบ 4 โดยสำนักวิชาหรือสถาบันที่ผ่านการรับรองคุณภาพ (accreditation) จากหน่วยงานที่มีมาตรฐานและได้รับการยอมรับจากนานาชาติ ไม่ต้องรับการตรวจประเมิน เพียงแต่ สมศ. มาเยี่ยมเยียนเท่านั้น ซึ่ง สมศ. ได้ขอความร่วมมือให้มหาวิทยาลัยเสนอชื่อหน่วยงานหรือองค์กรต่างประเทศที่เป็นผู้ให้การรับรองคุณภาพ เพื่อ สมศ. จะได้รวบรวมข้อมูลหน่วยงานหรือองค์กรดังกล่าว เพื่อเสนอและหารือคณะกรรมการบริหาร สมศ. (committee board)

ซึ่งประธานที่ประชุมฯ ได้ยกตัวอย่างการได้รับรองวิทยฐานะทางด้านวิศวกรรมศาสตร์ จากหน่วยงาน ABET (the Accreditation Board for Engineering and Technology) และขอให้แต่ละมหาวิทยาลัย รวบรวมรายชื่อจัดส่งไปยังคุณสุดเขต แจ้งกระจ่าง มจร. e-mail : sudkad.cha@kmutt.ac.th ภายในวันที่ 12 กันยายน 2556 เพื่อรวบรวมนำเสนอที่ประชุม ทอมก ซึ่งจะประชุมในวันที่ 20 กันยายน 2556

4. ตามที่ สกอ. ได้จัดส่งประกาศคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา เรื่อง แนวปฏิบัติการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษามายังมหาวิทยาลัยเพื่อทราบและถือปฏิบัติ โดย สกอ. คัดเลือกสถาบันและสำนักวิชาเพื่อเข้ารับการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา จากระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา (CHE QA Online System) ปีการศึกษา 2554 โดยพิจารณาจากผลการประเมินคุณภาพภายในขององค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต และองค์ประกอบที่ 4 การวิจัย เป็นไปตามเกณฑ์หรือไม่ ดังนี้
 - 1) ผลการประเมินองค์ประกอบที่ 2 และ 4 อยู่ในระดับดีขึ้นไป โดยมีค่าตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป สำหรับสำนักวิชาที่เปิดสอนบัณฑิตศึกษา สำหรับสำนักวิชาที่ไม่มีบัณฑิตศึกษาให้ใช้ผลการประเมินด้านการวิจัยระดับพอใช้ โดยมีค่าตั้งแต่ 3.01 ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์
 - 2) ผลการประเมินองค์ประกอบที่ 2 และ 4 ได้ค่าคะแนนน้อยกว่า 3.51 จะต้องมีการแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา เพื่อตรวจเยี่ยมสำนักวิชาหรือสถาบัน
5. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้เรื่องประสบการณ์การติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาอย่างน้อย 1 ครั้ง ในทุก 3 ปี โดยคณะกรรมการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา ซึ่งมีมหาวิทยาลัยที่ได้รับการติดตามตรวจสอบฯ ไปแล้ว สรุปปัญหาได้ดังนี้
 - 1) ความไม่พร้อมของกรรมการติดตามตรวจสอบฯ อาจเป็นเพราะไม่ได้รับการชี้แจงจาก สกอ.
 - 2) กรรมการติดตามตรวจสอบฯ มีมาตรฐานในการประเมินต่างกัน เช่น บางกลุ่มประเมินทุกตัวบ่งชี้ บางกลุ่มประเมินมุ่งประเมินเฉพาะตัวบ่งชี้ในองค์ประกอบที่ 2 และ 4
 - 3) กรรมการติดตามตรวจสอบฯ ไม่ทราบในเรื่องระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา (CHE QA Online System)
 - 4) สกอ. แจ้งว่ากรรมการติดตามตรวจสอบฯ อย่างน้อยดำรงรองศาสตราจารย์ขึ้นไป แต่ในรายชื่อที่ สกอ. แจ้งไปยังมหาวิทยาลัยเพื่อเสนอรายชื่อคณะกรรมการติดตามตรวจสอบฯ บางคนดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือไม่มีตำแหน่งทางวิชาการ หรือความเชี่ยวชาญไม่ตรงกับคณะวิชาที่มาประเมิน
 - 5) ระยะเวลาในการประเมิน บางแห่งประเมิน 1 วัน บางแห่งประเมิน 2 วัน
 - 6) การติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่ สกอ. มักได้รับคำตอบล่าช้าซึ่งที่ประชุมมีมติให้รวบรวมปัญหาที่พบ จัดส่งให้ สกอ. เพื่อทราบ
- ข. การประชุมสัมมนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้เรื่อง “การประกันคุณภาพหลักสูตร” มหาวิทยาลัยทักษิณ โดยรองศาสตราจารย์ประดิษฐ์ มีสุข รักษาการแทนรองอธิการบดี มหาวิทยาลัยทักษิณ สรุปได้ดังนี้
 1. การประกันคุณภาพหลักสูตร หมายถึง การมีระบบและกลไกในการควบคุม ตรวจสอบ และประเมินการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ที่กำหนด เพื่อเป็นหลักประกันแก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและสาธารณชน ได้มั่นใจว่าหลักสูตรนั้น ๆ สามารถให้ผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพ
 2. มหาวิทยาลัยทักษิณ (มทข.) เริ่มประกันคุณภาพหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 และในปีการศึกษา 2555 มีการประกันคุณภาพหลักสูตรทั้งระดับปริญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษา โดยได้มีการปรับตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินโดยใช้ตัวบ่งชี้ของ สกอ. สมศ. ตัวบ่งชี้ผลการ

- ดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา (TQF) และตัวบ่งชี้ที่มหาวิทยาลัยทักษิณเพิ่มเติม รวม 22 ตัวบ่งชี้ โดยมีหลักสูตรที่ประเมินรวมทั้งสิ้น 75 หลักสูตร แบ่งเป็นหลักสูตรปริญญาตรี 50 หลักสูตร ปริญญาโท 22 หลักสูตร และปริญญาเอก 3 หลักสูตร
3. ตัวบ่งชี้ที่ใช้ประเมิน 22 ตัวบ่งชี้ โดยมีการประเมินหลักสูตรช่วงเดือนพฤษภาคมของทุกปี ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ TQF 9 ตัวบ่งชี้ สกอ. 6 ตัวบ่งชี้ สมศ. 4 ตัวบ่งชี้ และ มทษ. 3 ตัวบ่งชี้ ดังนี้
 - 1) มีรายละเอียดของรายวิชา และรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ. 3 และ มคอ. 4 อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกรายวิชา (TQF 3)
 - 2) จัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา และรายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ (ถ้ามี) ภาคสนาม ตามแบบ มคอ. 5 และ มคอ. 6 ภายใน 30 วัน หลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิดสอนให้ครบทุกรายวิชา (TQF 4)
 - 3) จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตรตามแบบ มคอ. 7 ภายใน 60 วัน หลังสิ้นสุดปีการศึกษา (TQF 5)
 - 4) ระดับความพึงพอใจของนิสิตปีสุดท้ายที่มีต่อคุณภาพหลักสูตร (TQF 11)
 - 5) บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี (สมศ. 1)
 - 6) คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โทและเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติ (สมศ. 2)
 - 7) ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ (สมศ. 3)
 - 8) ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ (สมศ. 4)
 - 9) อาจารย์ประจำหลักสูตรมีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผน ติดตาม และทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร (TQF 1)
 - 10) อาจารย์ใหม่ (ถ้ามี) ทุกคนได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน (TQF 8)
 - 11) อาจารย์ใหม่ (ถ้ามี) ทุกคนได้รับการอบรมด้านการสอน ยกเว้นกรณีที่มีประสบการณ์สอนในระดับอุดมศึกษาไม่น้อยกว่า 2 ปี (มทษ.)
 - 12) อาจารย์ประจำทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง (TQF 9)
 - 13) จำนวนบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน (ถ้ามี) ได้รับการพัฒนาวิชาการ และ/หรือวิชาชีพไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ต่อปี (TQF 10)
 - 14) อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก (สกอ. 2.2)
 - 15) อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ (สกอ. 2.3)
 - 16) ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ (สกอ. 4.1)
 - 17) ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน (สกอ. 2.6)
 - 18) มีการบูรณาการกระบวนการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ และงานบริการวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอน (มทษ. โดยการนำตัวบ่งชี้ สกอ. 4.1 และ 5.1 มารวมกัน)
 - 19) ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร (สกอ. 2.1)
 - 20) มีระบบการดำเนินการให้คำปรึกษาในด้านวิชาการแก่นิสิต แผนการเรียนในหลักสูตร และตารางการทำงานของอาจารย์ (มทษ.)

- 21) มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนิสิตตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดใน มคอ. 3 และ มคอ. 4 (ถ้ามี) อย่างน้อยร้อยละ 25 ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา (TQF 6)
- 22) ระบบและกลไกการพัฒนาสัมฤทธิ์ผลการเรียนตามคุณลักษณะของบัณฑิต (สกอ. 2.7)
4. โครงสร้างคณะกรรมการประกันคุณภาพหลักสูตร ประกอบด้วย
- 1) ผู้แทนสภาวิชาการ เป็นประธาน
 - 2) ผู้แทนสภาวิชาการและคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา จำนวน 3-5 คน เป็นกรรมการ
 - 3) รองอธิการบดีที่กำกับงานวิชาการ เป็นกรรมการและเลขานุการ
5. บทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการประกันคุณภาพหลักสูตร
- 1) ติดตามและประเมินคุณภาพหลักสูตรเพื่อรายงานต่อสภาวิชาการ
 - 2) ตรวจสอบอาจารย์ประจำหลักสูตร และอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร
 - 3) รวบรวมข้อมูลคุณวุฒิทางการศึกษาและตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำ
 - 4) พัฒนาคู่มือประกันคุณภาพหลักสูตร
 - 5) สรรหาและกลั่นกรองรายชื่อคณะกรรมการประเมินคุณภาพหลักสูตร
 - 6) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัย สภาวิชาการ หรืออธิการบดีมอบหมาย
- ค. อาจารย์ ดร.วัลลภา เขยบัวแก้ว คชภักดี ประธานคณะกรรมการประกันคุณภาพหลักสูตร มหาวิทยาลัยทักษิณ ให้ข้อมูลเพิ่มเติมในเรื่องการประกันคุณภาพหลักสูตร สรุปได้ดังนี้
1. ในระยะแรกตัวบ่งชี้ที่นำมาใช้ในเรื่องการประเมินหลักสูตร
 - 1) เป็นการนำตัวบ่งชี้จาก สมศ. และ สกอ. (ตัวบ่งชี้ จากองค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต ซึ่งเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ในวิชาการและวิชาชีพ มีคุณลักษณะตามหลักสูตรที่กำหนด) แต่ยังไม่ได้มองในเรื่องการสร้างความแตกต่างหลักสูตรที่เด่นชัดว่าของมหาวิทยาลัยทักษิณแม้จะมีหลักสูตรที่เหมือนมหาวิทยาลัยอื่น แต่แตกต่างอย่างเด่นชัดจากมหาวิทยาลัยอื่นอย่างไร
 - 2) ยังไม่ได้คิดกรอบการประเมินคุณภาพหลักสูตรไปในระดับอาเซียน เนื่องจากหลักสูตรที่ได้มาตรฐานควรสามารถเทียบโอนหน่วยกิต หรือเป็นหลักสูตรปริญญาร่วม (joint degree program)
 - 3) ยังไม่มีการเทียบเคียงกับมหาวิทยาลัยในประเทศไทย ซึ่งควรมีการเทียบเคียงกับมหาวิทยาลัยให้มากกว่านี้
 2. จุดที่ควรพัฒนาต่อไป คือ
 - 1) พิจารณาว่าหลักสูตรของมหาวิทยาลัยแตกต่างจากหลักสูตรมหาวิทยาลัยอื่น หรือมีจุดพิเศษอย่างไร และมีตัวบ่งชี้ที่วัดในเรื่องนี้
 - 2) ข้อมูลบางอย่างไม่ได้ถูกเปลี่ยนจากข้อมูล (data) ให้เป็นข้อมูลสารสนเทศที่อยู่ในรูปแบบที่เป็นประโยชน์ (information) ทำให้การตัดสินใจใช้ประโยชน์จากข้อมูลค่อนข้างล่าช้า
 - 3) กรณีวิชาศึกษาทั่วไป (GE) ซึ่งเป็นวิชาพื้นฐาน เมื่อประเมินหลักสูตรคณะเศรษฐศาสตร์ พบว่าวิชา GE ไม่ได้ถูกประเมิน เพราะวิชา GE อยู่คณะมนุษยศาสตร์ พอเชื่อมโยงทั้งหลักสูตรแล้วพบว่าวิชานี้หายไป ซึ่งจริง ๆ ระบบประเมินควรประเมินให้ครบทุกหลักสูตร
 - 4) จะทบทวนและปรับปรุงตัวบ่งชี้ให้มีทิศทางและคุณภาพมากขึ้น

3. การประกันคุณภาพหลักสูตร ต้องสร้างความต่างระหว่างหลักสูตร โดยมองคุณภาพหลักสูตร ดังนี้
 - 1) ทิศทางของหลักสูตร ต้องมองให้ชัด เนื่องจากปรัชญาการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอกแตกต่างกัน ดังนั้นตัวบ่งชี้ที่ใช้วัดก็แตกต่างกัน
 - 2) หลักสูตรที่ใช้ต้องเทียบเคียงหรือเป็นที่ยอมรับในระดับอาเซียน
 - 3) หลักสูตรนั้นต้องมีความเฉพาะหรือความต่างจากหลักสูตรที่อื่น ซึ่งคณะต้องพยายามค้นพบ เช่น คณะสาธารณสุขศาสตร์มีจุดเด่นในเรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่น ต้องนำจุดเด่นดังกล่าวมาเป็นตัวบ่งชี้ด้วย
4. จะประกันคุณภาพหลักสูตรในเรื่องอะไร
 - 1) ใช้ตัวบ่งชี้ที่ครอบคลุม input process output/outcome และ impact
 - 2) ผู้ที่บริหารหลักสูตร ต้องมองในเรื่องความท้าทายและความได้เปรียบเชิงกลยุทธ์ของหลักสูตร สามารถนำมาเป็นตัวบ่งชี้หรือวิเคราะห์ได้อย่างชัดเจนในรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของหลักสูตร
 - 3) มหาวิทยาลัยมีหน้าที่ผลิตบัณฑิตเพื่อป้อนหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งจะต้องมีความร่วมมือกับหน่วยงานดังกล่าว ควรมีตัวบ่งชี้ในเรื่องความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ เช่น ช่วง 2 ปีแรก หรือช่วง 2 ปีหลัง
 - 4) ควรมีนวัตกรรมในเรื่องการเรียนการสอนใหม่ ๆ ซึ่งจะทำให้เรามีความต่างจากที่อื่น
5. สิ่งที่จะทำให้เราสามารถสร้างหลักสูตรให้มีความต่างจากที่อื่น ซึ่งเป็นสิ่งที่ท้าทาย คือ
 - 1) การจัดการความรู้ (KM) คือ การดึงกระบวนการของการเรียนรู้ร่วมกัน เพื่อต่อยอด เนื่องจากที่ผ่านมาเวลาจัดทีมเพื่อเรียนรู้ มักจะจัดทีมที่เหมือนกันเกินไป ซึ่งจะได้แค่แลกเปลี่ยน ควรจัดทีมที่มีผู้รู้น้อย ปานกลาง และมาก ร่วมกัน เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนและเรียนรู้ร่วมกัน
 - 2) การติดตาม ตรวจสอบคุณภาพหลักสูตร อาจพิจารณาปีละ 1 ครั้ง หรือ 2 ปีครั้ง ซึ่งแต่ละหลักสูตรอาจเหมือนหรือไม่เหมือนกันก็ได้
 - 3) การประเมินคุณภาพหลักสูตร อาจมีการ benchmark หลักสูตรที่เหมือนกันหรือใกล้เคียงกัน เพื่อจะได้ก้าวกระโดด

นัดประชุมครั้งต่อไป วันที่ 27 พฤศจิกายน 2556 ณ มหาวิทยาลัยพะเยา

(นางสาวกิ่งทอง ยงยุทธมีชัย)

เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป

6 กันยายน 2556

(นางสาวจันทนา พรหมศิริ)

หัวหน้าส่วนส่งเสริมวิชาการ

6 กันยายน 2556